

ذکر مصیبت شهادت امام صادق (علیه السلام)

منصور دوانیقی به فرماندار مدینه دستور داد که خانه امام صادق (علیه السلام) را آتش بزند. فرماندار مدینه هم دستور داد هیزم آوردند و خانه امام را آتش زدند.

وقتی که شعله های آتش از دالان خانه آن حضرت زبانه کشید ، بانوان علویه در خانه امام صادق (علیه السلام) شیون می زدند ؛ به طوری که صدای آن ها به بیرون خانه می رسید. تا اینکه امام صادق (علیه السلام) با تلاش خود آتش را خاموش کرد.

فردای آن روز چند نفر از شیعیان به محضر آن حضرت رفتند و دیدند امام محزون و گریان است. عرض کردند: چرا گریه می کنید؟ آیا از این که دشمن چنین گستاخی به شما نموده گریه می کنید؟ با این که این نخستین بار نیست که به شما خاندان چنین می کنند.

حضرت فرمودند: گریه ام برای این است که وقتی زبانه های آتش در دالان خانه زبانه کشید ، زنان و دخترانم را دیدم که در صحن خانه از حجره ای به حجره ای دیگر و از جانی به جانب دیگر می دوند تا آتش به آنها آسیبی نرساند ، با این که من در خانه بودم.

اما به یاد وحشت افراد خانواده جدم حسین (علیه السلام) در روز عاشورا افتادم. آن هنگام که دشمن به آنها هجوم آورد و منادی دشمن فریاد میزد: خانه طالمان را بسوزانید.

به کوشش: امیرمحسن سلطان احمدی